

[Ole Vig Jensen]

Vi har også på det gymnasiale område for ny-lig haft en debat, der viser, at også på det felt er vi på rigtig vej. Og ministeren har nu endnu en gang bebudet, at der på et tidspunkt vil komme et forslag om en ny, grundlæggende erhvervsuddannelse, og at man i den forbindelse helt klart også vil tage dette vigtige emne med. Vi venter og ser, men tror naturligvis på, at det vil lykkes.

Så et par kommentarer til et par principielle spørgsmål. Det gælder bl. a. spørgsmålet om kollektiv ledelse. Jeg deler faktisk de synspunkter, som flere har ført frem om, at hvis man vil gå decentraliseringens vej og styrke selvforvaltningen, så skal man ikke samtidig styrke den kollektive ledelse. Der skal være nogle, der har ansvaret.

Jeg synes, det på det seneste er sagt stærkest – og måske lidt for stærkt – af Mogens Jensen, som jo ikke er ukendt med undervisningsverdenen, og som i en udmærket kronik i Politiken om forslaget om et udviklingsprogram for folkeskolen og skolen som lokalt kulturcenter bl. a. sagde, at hvis man skal dele et ansvar, der er 100 pct. – og det er et ansvar jo – blot mellem to, så udvikler det sig normalt som 1 pct. til hver. Så kan man spørge: Hvor bliver så den øvrige del af ansvaret af? Det er selvfølgelig lidt stærkt og nok også lidt overdrevent sagt, men man siger altså noget om, at det er vigtigt, at ansvaret er placeret, så man kan se det, og også, når det er nødvendigt, bruge det.

Som et led i de mange forslag er det også foreslået at nedsætte et centralt forsøgsråd, som skal have en overordnet styring, har jeg forstået, af hele denne virksomhed. Det strider, synes jeg, fundamentalt mod, hvad SF i øvrigt gerne vil, og hvis man vil søge intentionerne ført ud i livet, så mener jeg bestemt ikke, det er vejen at gå. Det bliver, som andre har sagt, utvivlsomt meget bureaukratisk og bliver i virkeligheden også meget centralistisk. Jeg mener ikke, at det kan bruges, selv om de gode viljer måske er til stede hos SF i denne sammenhæng.

Mere sammenfattende vil jeg sige, at jeg tror ikke, vi skal lovgive på området. Vi skal ikke pålægge regeringen at tage en række initiativer på området i form af love. Jeg mener, at vi skal styrke de mange ting, der nu er i gang, og jeg glæder mig da i øvrigt til, at disse forslag kommer til at indgå i de drøftelser, vi nu vil få i udvalget i forbindelse med de forslag, som Social-

demokratiet forleden dag havde til behandling her i Tinget om en demokratisering på visse uddannelsesområder. Samlet vil det kunne give os en god debat og vil vel også kunne give undervisningsministeren inspiration til, dér, hvor han har ansvaret for det, at styrke decentralisering og selvforvaltning.

Vi vil altså ikke kunne medvirke til fremme af disse forslag, men finder, at de giver en god anledning til endnu en gang at få drøftet dette emne, som måske kan være med til yderligere at interessere befolkningen og styrke det, man gerne vil.

Poulsgaard (FP):

Det var da en dejlig slutning. Man står og bliver helt nervøs, men da De Radikale endelig fik sig bestemt, bestemte de sig til det rigtige.

Den radikale hr. Ole Vig Jensen sagde, SF gerne vil. Ja, hvad vil SF? Har de nogen sinde haft ansvar, har de nogen sinde haft indflydelse? Vi ved, at de gerne vil have en masse stemmer, og de er fantastisk dygtige til at love guld og grønne skove, demokrati, medbestemmelse og indflydelse. Men hvis vi så vender blikket mod de lande, der har stået model til SF's tanke, er det kæft, trit og retning. Dér er det skoleuniformer og spanskror, der hersker. Dér er der ingenting med demokrati i skolen og den slags ting.

Jeg ved ikke, hvad SF vil. De vil have nogle stemmer, og de lover, som jeg har sagt før, smør på begge sider af brødet. Det er noget forfærdeligt svineri. Men det er der altså stemmer i. Det er jo rystende, når vi snakker uddannelsesspørgsmål, at folk ved deres fulde fem og med en høj uddannelse i det hele taget kan drømme om at stemme på det parti, selv om de økonomiske analyser, ja, de er ikke mørke, de er ikke dystre, de er bælgravende mørke, og vi bliver sat under administration den dag i morgen måske. Alligevel fortsætter SF med sin fremturen. Det skal være medbestemmelsesdemokrati, og det er den medbestemmelse, det demokrati, der har ødelagt skolerne, der har ødelagt det hele, hvor man simpelt hen ikke lærer noget.

Jeg var til møde her forleden. I kan tro mig eller ej. Nej, det var ikke et møde, jeg var til, nå ja, jeg skulle være med i noget i Hvide Sande. Der var nogle skoleklasser, der skulle dyste. Han har sådan en quiz, har Claus Toksvig. Han kan ikke klare sig med den hyre, han får nede